

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/184/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113203123
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:5113203123.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľov 1/ A. M., bytom T., H.. R. U. XXXX/X, 2/ A. M., bytom T., H.. R. U. XXXX/X, zastúpených JUDr. N. H. A., advokátkou, so sídlom T., Ul. Q. XX proti odporcovi P. Q. E., bytom T., T. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Z.. N. C., advokátom, so sídlom T., H.. M.R. N. 1, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 20. decembra 2013, č.k. 8C/103/2013-242, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania z m e ň u j e t a k , ž e n a v r h o v a t e ľ i a 1 / , 2 / s ú p o v i n n í s p o l o č n e a n e r o z d i e l n e z a p l a t i ť o d p o r c o v i n á h r a d u t r o v k o n a n i a - t r o v p r á v n e h o z a s t ŕ u p e n i a v o v ý š k e 2749,35 eur, k rukám JUDr. Mgr. N. C., advokáta, do troch dní.

Navrhovatelia 1/, 2/ sú p o v i n n í s p o l o č n e a n e r o z d i e l n e z a p l a t i ť o d p o r c o v i n á h r a d u t r o v o d v o l a c i e h o k o n a n i a v o v ý š k e 38,82 eur, k rukám JUDr. Mgr. N. C., advokáta, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie o určenie, že odporca je výlučným vlastníkom nehnuteľností - rodinného domu č.súp. XXX postavenom na parc.č. XXX/X , pozemku parc. č. XXX/ X - záhrady o výmere XXX m2 a pozemku parc. č. KN C XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m2 v k.ú. S. R., v dôsledku späťvzatia návrhu podľa § 96 ods. 1, 2 O.s.p. zastavil. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že priznal náhradu trov konania odporcovi pretože navrhovatelia zavinili (procesne), že konanie bolo zastavené. Právny zástupca odporcu v podaní doručenom tamojšiemu súdu dňa 17.12.2013 si uplatnil náhradu trov konania v celkovej výške 4.095,48 eur, pričom vychádzal z hodnoty sporu, teda z hodnoty nehnuteľností. Súd však pri priznávaní odmeny vychádzal z ust. § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/04 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a teda základná sadzba tarifnej odmeny za l úkon je 1/13-inou výpočtového základu, teda hodnota úkonu je 60,07 eur a nie 533,75 eur, ako si hodnotu uplatňoval právny zástupca odporcu, pretože v danom prípade predmetom sporu bolo určenie vlastníctva. Podľa názoru súdu, pokiaľ štát podľa sadzobníka súdnych poplatkov stanovuje výšku poplatku pre určovacie žaloby (podľa pozn. 1 k pol. 1) podľa písm. b/ položky 1, rovnako je potrebné postupovať aj pri priznávaní trov konania a určovaní hodnoty úkonu, čo sa súdu javilo ako spravodlivé. Súd priznal právnenému zástupcovi odmenu účelne vynaložených trov konania, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/ cit. vyhl.) za podanie na súd zo dňa 20.09.2012 a 13.12.2013 (§ 14 ods. 1 písm. c/ cit. vyhl.), za účasť na pojednávaniach dňa 19.09.2013, 23.10.2013 (§ 13a ods. 1 písm. d/ cit. vyhl.) á 60,07 eur s tým, že za pojednávanie dňa 23.10.2013 súd priznal 2 úkony, keďže pojednávanie trvalo viac ako 2 hodiny. Súd tiež priznal k priznaným úkonom hotové výdavky 6x á 7,81 eur. Vzhľadom k tomu, že právny zástupca odporcu má sídlo mimo sídla tamojšieho súdu, súd mu preto podľa ust. § 15 písm. a/ a podľa ust. § 17 ods. 1 priznal aj stratu času za účasť na pojednávaniach za 4 polhodiny (Žilina - Považská Bystrica a späť 1 hodina) po 13,01 eur a cestovné (§ 16 ods. 4 cit. vyhl.) pri použití osobného motorového vozidla Škoda Fabia ŠPZ: ZA XXX DS za účasť na pojednávaní

dňa 09.09.2013 pri cene za km 0,18 eur, spotrebe 6 l , pri cene phm 1,469 eur a vzdialenosti 66 km, súd priznal vo výške 17,69 eur a za účasť na pojednávaní dňa 23.10.2013 vychádzajúc z rovnakých parametrov, avšak pri cene phm 1,479 eur je cestovné priznané vo výške 17,73 eur. Súd nepriznal odmenu za ďalšiu poradu s klientom , ktoré si právny zástupca uplatnil za dni 06.09., 22.10. a 09.12.2013 s poukazom na to, že pred prvým pojednávaním nebola potrebná ďalšia porada s klientom vzhľadom na to, že túto poradu musel vykonať právny zástupca pri prevzatí veci a vzhľadom na to, že neboli navrhované žiadne dôkazy, súd nevidel dôvod pre poradu. Porada vykonaná 22.10.2013 mala byť podľa záznamu zameraná na pojednávanie , ktoré malo byť 23.10.2013, pričom súd je toho názoru, že pokiaľ odporca bol prítomný na predchádzajúcom pojednávaní, vedel, akým smerom sa uberá dokazovanie a podľa názoru súdu opätovne nebol dôvod, aby právny zástupca vykonal s ním poradu, keďže žiadne návrhy ,ktoré by musel mať odsúhlasené od svojho klienta , neboli ním predkladané. Tak isto za poradu pred podaním vyjadrenia k späťvzatiu návrhu súd nepovažuje za účelnú vzhľadom na to, že postačilo, aby sa právny zástupca telefonicky informoval u svojho klientka, či súhlasí so späťvzatím návrhu a nebola preto potrebná žiadna porada. Vzhľadom na vyššie uvedené súd preto priznal trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 494,74 eur.

Proti tomuto uzneseniu, a to výroku o náhrade trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie odporca. Navrhol ho zmeniť tak, že navrhovateľom 1/, 2/ bude uložená povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 4.095,48 eur, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Namietal, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Za najväčšie pochybenie súdu prvého stupňa považoval to, že pri výpočte náhrady trov právneho zastúpenia aplikoval ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, keď v spore o určenie vlastníckeho práva bolo potrebné aplikovať ust. § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky. V tomto smere poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.09.2008, sp. zn. 2M Cdo/15/2007, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.10.2009, sp. zn. 5Co/127/2009-250. Ďalej poukázal na poznámku č. 1 k položke č. 1 zákona č. 71/1992 Zb., z ktorej vyplýva, že predmetná poznámka sa nevzťahuje na určovací žalobu, ale na iné žaloby, preto jej aplikácia v danej veci nie je možná, pričom vyrubenie súdneho poplatku nemá vplyv na trovy právneho zastúpenia, a to ani v prípade, ak bol nesprávne vyrubení. Pokiaľ súd prvého stupňa tvrdil, že sa mu javí spravodlivé použiť ust. § 11 ods. 1 citovanej vyhlášky potom mal zdôvodniť, prečo dospel k takémuto záveru. Ďalej namietal, že súd prvého stupňa mu nepriznal trovy právneho zastúpenia za ďalšie porady s klientom v dňoch 06.09.2013, 22.10.2013 a 12.12.2013. Ďalšia porada s klientom dňa 06.09.2013 sa uskutočnila po viac ako roku od podania žaloby a prevzatia právneho zastúpenia, a to po tom, ako Okresný súd Žilina pôvodnú žalobu rozdelil na dve časti. V časti o zaplatenie 52.400 eur rozhodoval Okresný súd Žilina a o určovacej žalobe rozhodoval Okresný súd Považská Bystrica, po tom, čo Krajský súd v Trenčíne rozhodol o miestnej príslušnosti, ale aj po tom, čo boli získané nové listinné dôkazy, ktoré predložil odporca právnemu zástupcovi, čo potvrdzuje zápisnica o pojednávaní zo dňa 09.09.2012. Z uvedených dôvodov mal za to, že táto ďalšia porada bola dôvodná a účelne vynaložená. Aj ďalšia porada, ktorá sa konala dňa 22.10.2013, sa týkala ďalších predložených dôkazov, ktoré mu a aj jeho právnemu zástupcovi navrhovatelia doručili a ku ktorým sa vyjadroval na pojednávaní dňa 23.10.2013, čo potvrdzuje zápisnica z tohto pojednávania. Za dôvodnú považoval aj ďalšiu poradu s klientom dňa 12.12.2013, pretože po nahliadnutí do spisu zistil, že sú tam nové listinné dôkazy, z ktorých vyplývalo, že navrhovatelia na pojednávaniach nehovorili pravdu, preto odporca trval na porade so svojím právnym zástupcom a až po nej sa rozhodol, že so späťvzatím návrhu bude súhlasiť. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania, ktoré špecifikoval. V doplnenom odvolaní ešte poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.05.2012, č.k. I. ÚS 119/2012, z ktorého možno vyvodiť, že pokiaľ je vec, právo alebo plnenie, ktoré je predmetom daného súdneho sporu, peniazmi oceníteľné, potom táto čiastka (suma) sa považuje za základ pre tarifnú hodnotu, a to aj vo veciach určenia vlastníckeho práva k takejto veci, pretože ust. § 9 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. dôsledne rozlišuje situácie pre náhrady trov konania, kde predmet právneho sporu, o ktorom vlastníctve sa rozhoduje, peniazmi oceníteľný je a kedy nie je oceníteľný peniazmi.

Navrhovatelia 1/, 2/ sa k odvolaniu odporcu písomne nevyjadřili.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutej výrokovej časti o náhrade trov konania bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je čiastočne dôvodné.

V prejednávanej veci sa navrhovatelia 1/, 2/ domáhali, aby súd určil, že odporca je výlučným vlastníkom nehnuteľností - rodinného domu č.súp. XXX postavenom na parc.č. XXX/X, pozemku parc. č. XXX/X - záhrady o výmere XXX m² a pozemku parc. č. KN C XXX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m² v k.ú. S. R.. V priebehu konania navrhovatelia 1/, 2/ písomným podaním zo dňa 27.11.2013 doručeným súdu prvého stupňa dňa 29.11.2013 vzali svoj návrh späť z dôvodu, že ďalšie vedenie súdneho sporu pre nich predstavuje značnú psychickú záťaž a preto nemajú záujem na pokračovaní v konaní. Odporca so späťvzatím návrhu v písomnom podaní zo dňa 13.12.2013, doručenom súdu prvého stupňa dňa 17.12.2013 súhlasil. Súd prvého stupňa napadnutým uznesením konanie v dôsledku späťvzatia návrhu zastavil. Proti tomuto výroku napadnutého uznesenia odvolanie podané nebolo, v tejto výrokovej časti preto predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol výrok o náhrade trov konania. Odporca svojím odvolaním napadol výšku priznanej náhrady trov konania - trov právneho zastúpenia. Náhrada trov konania bola odporcovi priznaná v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., nakoľko navrhovatelia 1/, 2/ zavinili (späťvzatím návrhu), že konanie sa muselo zastaviť. Preto správne súd prvého stupňa konštatoval, že navrhovatelia 1/, 2/ zavinili zastavenie konania vo veci samej a preto sú povinní zaplatiť odporcovi náhradu trov konania. Právny zástupca odporcu si uplatnil náhradu trov konania v celkovej výške 4095,48 eru, pričom vychádzal z hodnoty sporu, t.j. z hodnoty nehnuteľností. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádza z ust. § 11 ods. 1 písm. a), vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a základnú sadzbu tarifnej odmeny za 1 úkon právnej pomoci určil z neurčitej hodnoty, t.j. 1/13 výpočtového základu 60,07 eur a nie odporcom uplatnenú odmenu za 1 úkon vo výške 533,75 eur, keď mal za to, že v danej veci predmetom konania bolo určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam. V súlade s tým priznal odporcovi náhradu trov konania v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. v celkovej výške 494,75 eur. Právnomu zástupcovi odporcu nepriznal odmenu za ďalšiu poradu s klientom v dňoch 06.09.2013, 22.10.2013 a 09.12.2013, keď tieto úkony nepovažoval za účelne vynaložené trovy konania.

Podľa § 9 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení platnom v čase vykonania úkonov, základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci, alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) cit. vyhl., základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je 1/13-ina výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami.

Odporca v odvolaní namietal jednak nesprávne určenú základnú sadzbu tarifnej odmeny súdom prvého stupňa v zmysle §11 ods. 1 cit. vyhlášky a jednak nepriznanie odmeny za ďalšie porady s klientom v dňoch 06.09.2013, 22.10.2013 a 12.12.2013. Odvolací súd preto posudzoval správnosť výšky priznanej náhrady trov konania odporcovi. Je potrebné prisvedčiť námietke odvolateľa, že sa základ pre výpočet trov právneho zastúpenia neurčuje na základe rovnakých kritérií, ako základ pre výpočet súdneho poplatku vyrubovaného vo veciach o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že Ústavný súd SR v rozhodnutí I ÚS 119/2012 o náhrade trov konania v určovacích sporoch zaujal ten právny záver, že z gramatického, logického a systematického posúdenia ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z.z. možno vyvodiť záver, že pokiaľ je vec, právo alebo plnenie, ktoré je predmetom súdneho sporu peniazmi oceníteľné, potom sa táto čiastka (suma) považuje za základ pre tarifnú hodnotu, a to aj vo veciach určenia vlastníckeho práva k takejto veci. Citovaný právny predpis tak dôsledne rozlišuje situácie pre náhradu trov konania, kedy je predmet právneho sporu, o ktorom vlastníctve sa rozhoduje, peniazmi oceníteľný a kedy nie je. Preto nie je možné vychádzať z názoru, že vždy keď je predmetom konania určenie vlastníckeho práva k veci, nemožno tento predmet konania peniazmi oceniť z hľadiska tarifnej odmeny. Teda explicitná úprava § 9 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

vylučuje použitie § 11 ods. 1 písm. a) citovanej vyhlášky a rovnako aj príslušných ustanovení zákona o súdnych poplatkoch. V predmetnej veci bola hodnota predmetu konania známa, nakoľko hodnota sporných nehnuteľností predstavovala hodnotu 52.400 eur, hodnotu predmetu konania bolo teda možné vyjadriť v peniazoch.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovatelia 1/, 2/ sa podaným návrhom zo dňa 19.07.2012 domáhali, aby súd určil, že odporca je výlučným vlastníkom vyššie špecifikovaných nehnuteľností a zároveň zaplata sumy 52.400 eur s príslušenstvom. Uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 16.10.2012, č.k. 25C/156/2012-110 bol návrh navrhovateľov 1/, 2/ o určenie vlastníckeho práva vylúčený na samostatné konanie. Následne bol návrh navrhovateľov 1/, 2/ o určenie vlastníckeho práva postúpený Okresnému súdu Považská Bystrica, ako súdu miestne príslušnému. Predmetom konania na Okresnom súde Žilina v konaní pod sp. zn. 25C/156/2012 zostal nárok navrhovateľov 1/, 2/ na zaplata 52.400 eur s príslušenstvom. Z úradnej činnosti odvolací súd zistil, že konanie vedené na Okresnom súde Žilina bolo zastavené uznesením zo dňa 11.12.2013, č.k. 25C/156/2012-150. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté tak, že navrhovateľom 1/,2/ bola uložená povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 1067,50 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Trovy v tomto konaní spočívali v odmene za právne zastúpenie za dva úkony právnej pomoci - príprava a prevzatie zastúpenia zo dňa 11.09.2012, písomné podanie na súd - vyjadrenie k návrhu zo dňa 20.09.2012. Z uvedeného vyplýva, že odmena za právne zastúpenie pri prevzatí a príprave veci zo dňa 11.09.2012 a za písomné vyjadrenie k návrhu zo dňa 20.09.2012 bola právnenému zástupcovi priznaná citovaným uznesením Okresného súdu Žilina za každý úkon po 526,12 eur + 2x režijný paušál 7,63 eur v štádiu konania pred vylúčením veci o určenie vlastníckeho práva, preto mu nemôže byť priznaná v danej veci za uvedené dva úkony právnej pomoci. Právnenému zástupcovi odporcu po vylúčení veci o určenie vlastníckeho práva na samostatné konanie vyššie uvedeným uznesením Okresného súdu Žilina teda patrí odmena v tomto konaní za nasledovné úkony za právnu pomoc vychádzajúc z hodnoty veci - hodnoty nehnuteľností 52.400 eur - účasť na pojednávaní dňa 09.09.2013 á 526,13 eur + 1x režijný paušál 7,81 eur, účasť na pojednávaní dňa 23.10.2013 v trvaní viac ako dve hodiny á 526,13 eur x 2 = 1052,26 eur + 1x režijný paušál 7,81 eur = 1060,07 eur, vyjadrenie odporcu k späťvzatiu návrhu zo dňa 13.12.2013 á 526,13 eur + 1x režijný paušál 7,81 eur, spolu odmena činí 2127,95 eur (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. d), § 13a ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení platnom v čase vykonania úkonov právnej služby). Právnenému zástupcovi patrí aj náhrada hotových výdavkov, a to náhrada za stratu času za účasť na pojednávaníach za štyri polhodiny á 13,01 eur x 4 = 52,04 eur (§ 17 ods. 1 cit. vyhl.) a cestovné pri použití osobného motorového vozidla Škoda Fabia špz: T.a účasť na pojednávaní dňa 09.09.2013 pri cene za km 0,18 eur, spotrebe 6 l , pri cene phm 1,469 eur a vzdialenosti 66 km , súd priznal vo výške 17,69 eur a za účasť na pojednávaní dňa 23.10.2013 vychádzajúc z rovnakých parametrov, avšak pri cene phm 1,479 eur je cestovné priznané vo výške 17,73 eur, spolu cestovné predstavuje 35,42 eur (§ 16 ods. 4 cit. vyhlášky). Pokiaľ si právny zástupca odporcu uplatnil odmenu aj za úkony - ďalšia porada s klientom v dňoch 06.09.2013 a 12.12.2013, odvolací súd v súlade s názorom súdu prvého stupňa, že právnenému zástupcovi odporcu odmena za tieto úkony nepatrí. Z ust. § 13a ods. 3 cit. vyhl. vyplýva, že ak po poslednej porade alebo rokovaní s klientom alebo protistranou nasleduje ďalšia porada alebo rokovanie a medzitým nedošlo k inému úkonu právnej služby, tak odmena za túto ďalšiu poradu alebo rokovanie advokátovi nepatrí. Predkladanie dôkazov, na ktoré v odvolaní odvolateľ poukazuje, na pojednávaní dňa 09.09.2013, aj podľa názoru odvolacieho súdu nemožno považovať za „iný“ právny úkon v zmysle §13a ods. 3 cit. vyhl. Za nedôvodnú považoval odvolací súd tiež námietku odporcu, ktorá smerovala proti nepriznanej odmene za ďalšiu poradu dňa 09.12.2013, kedy už návrh navrhovateľa zobrali späť, odporca so späťvzatím návrhu súhlasil a za tento úkon mu bola priznaná odmena a režijný paušál, ako je vyššie uvedené. Pokiaľ ide o ďalšiu poradu s klientom dňa 22.10.2013, odvolací súd považoval námietku odvolateľa proti nepriznanej odmene za túto ďalšiu poradu za dôvodnú . Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovatelia poštou odporcovi dňa 30.09.2013 doručili listinné dôkazy - oznámenie o uplatnení nároku zo zodpovednosti za dodatočné vady predmetu kúpy zo dňa 27.09.2013, geometrický plán č. 13-215/2011, ktoré neboli dovtedy obsahom spisu. Zo záznamu o porade s klientom (čl. 237) vyplýva, že dňa 22.10.2013 bola vykonaná porada s klientom (odporcom) zameraná k prejednaniu pojednávania dňa 23.10.2013 v trvaní od 14.30 hod. do 15.40 hod. V zmysle § 13a ods. 1 písm. b) cit. vyhl. patrí za túto ďalšiu poradu s klientom odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny, t.j. 526,13 eur + 1x režijný paušál 7,81 eur = 533,94 eur. Náhrada trov konania - trov právneho zastúpenia tak predstavuje spolu 2749,35 eur.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej výrokovej časti o náhrade trov konania podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 2, § 142 ods. 2 a § 151 ods. 1 O.s.p. vychádzajúc z hodnoty odvolacieho konania 3.600,74 eur (4.095,48 eur -uplatnená náhrada trov - 494,74 eur priznaná náhrada trov súdom prvého stupňa). Odvolací súd priznal odporcovi náhradu trov prvostupňového konania vo výške 2749,35 eur, čo predstavuje 76,37 % úspechu odporcu (2749,35:36). Neúspech odporcu potom predstavuje 23,63% a pomerný úspech odporcu 52,74% (76,37-23,63). Odporcovi tak patrí náhrada trov odvolacieho konania za 1 úkon právnej pomoci - odvolanie proti výroku o trovách konania zo dňa 10.04.2014 á 131,13 eur, z toho 1/2-ica = 65,57 eur + 1x režijný paušál 8,04 eur, spolu 73,61 eur, z toho 52,74% predstavuje sumu 38,82 eur (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b), § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení).

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.